

Arrest

nr. 95 485 van 21 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. CUPPENS en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Irakese nationaliteit te bezitten en oorspronkelijk afkomstig te zijn van Mosul. Tussen 1988 en 1996 hebt u in Diyarbakir in Turkije gewoond nadat uw familie naar daar was gevlucht. Tussen 1996 en 2002 hebt u bij uw ooms gewoond in Bomarne, provincie Dohuk in de Koerdische regio van Irak. In 2003 bent u teruggekeerd naar uw vader in de wijk Nur in Mosul.

In 2004 hebt u zich aangemeld op de luchthaven van Bomarne. U kreeg daar eerst zes maanden opleiding en werd daarna als 'naib arif' gestationeerd in de wijk Faysaliyya in Mosul tot ongeveer 2007. In 2007 bevond u zich ongeveer zeven maanden in de basis al Kindi voor opleiding, in 2008 had u opleidingen in de basis van Kaske en in Sat. Tussen de opleidingen door keerde u steeds

terug naar Faysaliyya, waar uw legerafdeling gestationeerd was. Begin 2009 werden jullie naar Fallujah uitgestuurd. Zowel in Faysaliyya als in Fallujah bestond uw takenpakket uit het uitvoeren van razzia's om terroristen te arresteren. U was chauffeur en nam ook deel aan de razzia's zelf.

Vanaf 2008 heeft uw familie thuis verscheidene dreigbrieven voor u ontvangen. Ook kwamen uw belagers naar u vragen bij u thuis. U wist hier echter niets van tot uw zus zich versprak op 7 oktober 2009 over een dreigbrief van al Qaeda. Uw leven werd daarin bedreigd omwille van uw werk. Vanaf dan bracht u uw verlof niet meer door bij uw vader in Mosul, maar bij uw ooms in Noord-Irak. In totaal hebt u ongeveer zes dreigbrieven ontvangen. In augustus of september 2010 hebt u ontslag genomen bij het leger. Op 1 maart 2011 hebt u Irak verlaten. Op 13 maart 2011 kwam u in België aan en de volgende dag vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: uw identiteitskaart (origineel), drie foto's op uw werk (origineel).

B. Motivering

Dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen blijkt dat de door u aangehaalde problemen in Irak en uw actuele vrees bij een eventuele terugkeer verband houden met uw functie bij het leger. Er dient echter te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat u effectief deze functie heeft uitgeoefend. Dit roept meteen twijfels op bij uw concrete vluchtrelaas, dat immers een gevolg zou zijn van uw functie.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende uw positie binnen het Iraakse leger flagrante inconsistenties bevatten. Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) verklaarde u eerst dat u behoorde tot liwa (brigade) 2 fawj (bataljon) 3 (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Even later verklaarde u dan weer dat u behoorde tot liwa 2 fawj 2 en dat later uw liwa 2 van naam is veranderd naar liwa 8 (CGVS p. 16). Toen u hierop gewezen werd, ontkende u dat u fawj 3 gezegd had (CGVS p. 16). Nog later in het gehoor verklaarde u plots dat liwa 4 uw liwa was en niet liwa 2 (CGVS p. 21). Hoewel eventueel kan aangenomen worden dat u zich één keer vergist, is het absoluut niet aannemelijk dat u zich een tweede maal zou vergissen.

Bovendien was u niet in staat te antwoorden toen u naar de structuur van het Irakese leger gevraagd werd. U kon geen andere opdeling geven dan fawj en liwa (CGVS p. 16). Zelfs wanneer firqa (divisie) aan u vermeld werd, herkende u dit niet als de opdeling boven liwa, integendeel: u was van mening dat firqa de Arabische benaming was van liwa (CGVS p.16). Dit terwijl deze hiërarchische opdelingen zeer belangrijk zijn binnen het militaire apparaat. Het is weinig plausibel dat iemand die gedurende zes jaar militair was, deze niet correct zou kunnen weergeven. Van een persoon die stelt zes jaar bij het leger te hebben gewerkt, mag verwacht worden dat die in grote lijnen de opdelingen en structuur van het Irakese leger weet en dat die zich zijn eigen plaats binnen die structuur correct zou herinneren.

Voorts dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw taken en opdrachten vaagheden en incoherenties bevatten. U verklaarde zeer vaag dat u bijna elke avond deelnam aan razzia's op verschillende plaatsen om terroristische kopstukken te arresteren (CGVS p. 11, 22, 23, 24). Toen u echter gevraagd werd welke plaatsen dit precies waren, antwoordde u eerst opnieuw: "verschillende plaatsen" (CGVS p. 11). Daarna kon u slechts één voorbeeld van een plaats geven, namelijk hay Saddam (CGVS p. 11). Dit is uitermate beperkt en weinig geloofwaardig. Eveneens slaagde u er niet in voorbeelden van terroristische kopstukken te geven die u mee gearresteerd had (CGVS p. 11, 24). Het is weinig waarschijnlijk dat een militair die elke avond deelnam aan razzia's en zelfs kopstukken van terroristische organisaties heeft mee helpen arresteren, zo weinig details over deze razzia's kan verschaffen. Hoewel u deze razzia's soms uitvoerde gezamenlijk met Amerikaanse troepen die ook in Faysaliyya gestationeerd waren, had u geen idee met welke eenheid van de Amerikaanse troepen u samenwerkte (CGVS p. 20). Uw vage en ongedetailleerde verklaringen overtuigen allerm minst dat u een militair zou zijn wiens takenpakket bestond uit het vrijwel dagelijks uitvoeren van razzia's om terroristen te arresteren.

Dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat u lid bent geweest van het Irakese leger, de reden van uw problemen in Irak, ondergraft reeds in grote mate de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Ook uw verklaringen betreffende uw problemen bleven op de vlakte en bevatten onlogische elementen. U verklaarde vaak bedreigd te zijn omwille van uw werk bij het Iraakse leger (CGVS p. 25). U stelde dat u op 7 oktober 2009 een dreigbrief heeft ontvangen, maar dat u ook daarvoor en daarna bedreigd werd (CGVS p. 25-26). U kon echter niet antwoorden op de vraag hoeveel dreigementen u voor 7 oktober 2009 al gehad had (CGVS p. 26). Evenmin wist u wanneer u nog dreigbrieven gekregen hebt na 7 oktober 2009 (CGVS p. 26) of hoeveel dreigbrieven u nog hebt gekregen na die datum (CGVS p. 28). Toen u gevraagd werd hoeveel dreigbrieven u in totaal gekregen had, twijfelde u tussen vijf of zes (CGVS p. 26, 28). U kon de laatste dreigbrief niet preciezer situeren dan dat dit ergens in 2010

was (CGVS p. 28). Het mag verbazen dat u zo weinig interesse toonde in die dreigbrieven, aangezien deze de reden zijn van uw vertrek uit Irak. U gaf zelfs toe dat u geen enkele dreigbrief buiten die van 7 oktober 2009 gelezen had (CGVS p. 27). Toen u gevraagd werd of u het niet vreemd vond dat u niet eens de dreigbrieven aan u gericht gelezen had, antwoordde u slechts dat u enkel de brief op 7 oktober 2009 gezien heeft (CGVS p. 27), wat geen verklaring is voor uw desinteresse. Als verklaring voor uw gebrek aan kennis over die dreigbrieven gaf u aan dat uw ouders u daar niets over vertelden en dat uw zus per ongeluk haar mond voorbij gepraat had over de brief op 7 oktober 2009 (CGVS p. 26). Het is evenwel uiterst merkwaardig dat u op dat moment niet naar meer informatie hebt gevraagd aan uw familie over de vorige brieven. Eveneens is het opmerkelijk dat u niet meer informatie hebt gevraagd aan uw vader toen hij u uit Irak deed vertrekken (CGVS p. 28). Toen u bevraagd werd over uw desinteresse vis-à-vis de dreigbrieven die bij uw familie thuis toekwamen, ontweek u de vraag en antwoordde u dat uw broer in Sulaymaniya woont, uw zus getrouwd en uit het huis is en uw vader nu toch dood is (CGVS p. 28). Toen u opnieuw gevraagd werd of u niet meer informatie heeft gevraagd aan uw vader bij uw vertrek, herhaalde u slechts dat het in totaal vijf à zes brieven waren (CGVS p. 28). Het is niet aannemelijk dat u niet eens de moeite zou doen om te informeren naar de brieven die uw leven bedreigen en waardoor u uit Irak vertrokken bent. Deze vaststellingen betreffende de verklaringen over uw problemen roepen verdere twijfels bij de geloofwaardigheid hiervan.

Wat er ook van zij, u hebt aangegeven dat u na 7 oktober 2009 uw verlof niet meer thuis doorbracht, maar bij uw ooms in Noord-Irak (CGVS p.26), waar u nooit enig probleem heeft ondervonden (CGVS p. 27). Anderhalf jaar later verliet u uw land van herkomst. U had ook reeds voordien een langere periode bij die ooms in de provincie Dohuk gewoond, namelijk van 1996 tot 2002 (CGVS p. 5) en ook andere familieleden wonen in het Koerdische gedeelte van Irak. Toen u gevraagd werd waarom u niet in deze regio kon blijven, waar u immers in veiligheid was, bevestigt u dit laatste en weet u slechts aan te brengen dat het er voor u financieel moeilijk was (CGVS p. 28). U gevraagd naar concrete stappen die u ondernomen had om in Noord-Irak te blijven, zoals solliciteren voor werk of rondkijken voor een woonplaats, herhaalde u slechts dat jullie financiële problemen hadden (CGVS p. 28-29). Uit dit alles blijkt dat u geen elementen aanbrengt waaruit zou dienen besloten te worden dat u zich niet terug in dit gebied zou kunnen vestigen.

Voor wat betreft de door u neergelegde documenten in verband met uw functie bij het leger, met name drie foto's, dient te worden gesteld dat deze de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet kunnen herstellen. Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde documenten te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu echter niet het geval is. Uw bewering dat u zes jaar actief was in het Irakese leger noch uw concrete taakinhoud zien zich door deze documenten bevestigd. Daarenboven hebt u geen enkel document aangebracht, zoals één van de zes dreigbrieven of de politie-aangifte van de dreigbrief op 7 oktober 2009, om uw verklaringen omtrent uw problemen in Irak te staven.

De overige door u neergelegde documenten, met name uw identiteitskaart (origineel), is niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kan ombuigen.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de stad Mosul in de provincie Ninewa in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in de provincie Ninewa merkkelijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Ninewa. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in de provincie Ninewa leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor politieke leiders, rechters, stammenleiders, leiders van de Sahwa en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte bomaanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten

en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB “ De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkkoek dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Baghdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Ninewa is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Ninewa blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van “open combat”. De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkkelijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in de provincie Ninewa is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak evenmin een reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) in samenhang met het algemeen beginsel van de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing niet op juiste gegevens of pertinente motieven is gesteund.

Verzoeker meent dat een onredelijke beoordeling wordt gemaakt van zijn verklaringen en wijst erop dat de beweerde vaagheden en incoherenties omtrent zijn functie in het leger hem niet ten kwade kunnen worden geduid. Verzoeker had immers slechts enkele dagen voor het gehoor vernomen dat zijn vader plots overleden was, hetgeen tot gevolg had dat verzoeker erg verward en onzeker was.

Daarnaast wijst verzoeker erop dat hij wel degelijk andere, gedetailleerde informatie kon verschaffen omtrent zijn functie in het leger, informatie waarvan de juistheid niet door de commissaris-generaal werd

betwist. Ook de vaststelling dat verzoeker niet precies kon zeggen hoeveel dreigbrieven hij ontvangen had en in welke periode de verschillende dreigbrieven zich situeerden, mag niet verbazen aangezien zijn familie dit gegeven trachtte verborgen te houden. Na ontvangst van de dreigementen heeft verzoekers vader verzoeker steeds op een verdoken manier proberen duidelijk te maken dat verzoeker zijn werk in het leger beter zou stopzetten. Slechts nadatzijn zus zich op 7 oktober 2009 versprak, kreeg verzoeker voor het eerst kennis van de problemen die hem boven het hoofd hingen. Het feit dat verzoeker besloot zijn verlof niet langer thuis door te brengen, maar bij zijn oom in het noorden, toont minstens aan dat hij de dreigementen ernstig nam. Volgens verzoeker neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing op basis van feiten die niet zeker zijn of niet vaststaan. Zo stelt hij dat "het weinig plausibel is", "het niet aannemelijk is", "het moeilijk te begrijpen is" zonder vast te stellen dat bepaalde verklaringen foutief zouden zijn, waardoor hij ingaat tegen het rechtzekerheidsbeginsel en de motiveringsplicht. Daarenboven schendt de commissaris-generaal de motiveringsplicht door de 3 foto's dewelke door verzoeker werden bijgebracht ter ondersteuning van zijn verklaringen aangaande zijn tewerkstelling in het leger niet in aanmerking te nemen door louter te stellen dat deze documenten niet van aard zijn om verzoekers geloofwaardigheid te kunnen herstellen, terwijl de authenticiteit of bewijskracht van de documenten niet betwist wordt. Tot slot wijst verzoeker erop dat bij twijfel voorkeur moet worden gegeven aan de verklaringen van de asielzoeker.

In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, het algemeen zorgvuldigheidsbeginsel, het rechtzekerheidsbeginsel en het beginsel van de materiële motivering, voert verzoeker, na een theoretische uiteenzetting aan, dat UNHCR expliciet van oordeel is dat het geweldniveau van een zodanige aard is dat een persoon enkel door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een serieuze bedreiging van het leven of persoonlijke integriteit en er geen binnenlands vluchtalternatief bestaat binnen Centraal-Zuid-Irak. Hij vervolgt geen kennis te hebben van een gewijzigd standpunt van UNHCR terwijl ook de recente berichtgeving overduidelijk wijst op een heropleving van het geweld en aanhoudende mensenrechtenschendingen. Verzoeker meent dan ook dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening heeft gehouden met de UNHCR Guidelines van 2009 en de actuele situatie die gekenmerkt wordt door een heropleving van het geweld onvoldoende onderzocht heeft. Onder verwijzing naar de Subject Related Briefing (verder: SRB) stelt de commissaris-generaal dat de situatie voor bepaalde beroepsgroepen en religieuze minderheden tot op heden risicovol blijkt om vervolgens toch te oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming, terwijl de commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte heeft geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij heeft gewerkt voor het Iraakse leger. Verzoeker verwijst opnieuw naar het gegeven dat hij enkele dagen voor het gehoor geconfronteerd werd met het verlies van zijn vader en derhalve van streek was en niet helder kon denken en naar de informatie die hij wel heeft kunnen verschaffen. Verzoeker behoort als lid van het Iraakse leger tot een risicogroep en loopt zonder twijfel een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Irak. Ook in de provincie Ninewa en Kirkook kan men niet spreken van een stabiele situatie. Het geweld dat specifiek gericht is tegen bepaalde beroepsgroepen en minderheden kent er een zorgwekkende evolutie. Uit de SRB "*De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak-Ninewa/Kirkook*" blijkt dat zowel de Iraakse politie als leden van het Iraakse leger de grootste doelwitten zijn van de aanslagen die momenteel plaatsvinden in Irak. Bij het verzoekschrift worden 2 mediaberichten gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) verzoekers verklaringen betreffende zijn positie binnen het Iraakse leger flagrante inconsistenties bevatten, (ii) verzoekers kennis van de structuur van het Iraakse leger beperkt is, (iii) verzoekers verklaringen over zijn taken en opdrachten vaagheden en incoherenties bevatten, (iv) verzoekers kennis omtrent de dreigbrieven beperkt bleek, (v) het niet aannemelijk is dat verzoeker niet de moeite doet om te informeren naar de dreigbrieven waaruit blijkt dat zijn leven bedreigd wordt en waardoor hij uit Irak is vertrokken, (vi) verzoeker geen elementen bijbrengt waaruit blijkt dat verzoeker zich niet in Noord-Irak zou kunnen vestigen, (vii) de drie foto's zijn geloofwaardigheid niet kunnen herstellen, gezien documenten gepaard moeten gaan met consistente en geloofwaardige verklaringen, hetgeen niet het geval is, en (viii) er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, zoals omstandig wordt toegelicht.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR,

Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht om de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De Raad kan geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Verzoekers geloofwaardigheid wordt immers ondermijnd doordat verzoekers verklaringen betreffende zijn positie binnen het Iraakse leger flagrante inconsistenties bevatten, zijn kennis van de structuur van het Iraakse leger beperkt is en dat zijn verklaringen over zijn taken en opdrachten vaagheden en incoherenties bevatten. De Raad is van oordeel dat de vaststellingen dienaangaande zoals omstandig toegelicht in de bestreden beslissing pertinent zijn en allen steun vinden in het administratief dossier. Deze vaststellingen worden dan ook hier door de Raad overgenomen. Het argument dat hij enkele dagen voor het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernam dat zijn vader was gestorven waardoor hij tijdens het gehoor verward en onzeker was, kan de gedane vaststellingen niet verschonen. Niettegenstaande dat de dood van verzoekers vader een ingrijpende gebeurtenis is in verzoekers leven en dat verzoeker zich dan ook niet zo goed voelde, kan het niet worden aangewend ter verschoning van verzoekers fundamenteel gebrek aan kennis inzake zijn tewerkstelling bij het Iraakse leger. Indien verzoeker werkelijk als militair tewerkgesteld was en diens takenpakket hoofdzakelijk bestond uit het vrijwel dagelijks uitvoeren van razzia's op verschillende plaatsen om terroristen te arresteren moet hij in staat zijn te weten op welke wijze het leger gestructureerd is. Ook kan worden verwacht dat hij eenduidig de naam van zijn eigen brigade en bataljon kan opnoemen, dat hij inzake de razzia's meerdere plaatsen en namen van terroristen kan geven en dat hij de eenheid kent van de Amerikaanse troepen waarmee de razzia's soms werden uitgevoerd. Het feit dat verzoeker enkele dagen voor het gehoor te weten kwam dat zijn vader overleden was, kan zijn geheugen niet in die mate aantasten dat hij dergelijke fundamentele elementen omtrent zijn werk zou zijn vergeten. Dat hij bepaalde informatie omtrent bepaalde aspecten heeft kunnen geven, verschoont noch verklaart zijn onwetendheid omtrent voormelde fundamentele elementen inzake zijn werk als militair.

Uit het administratief dossier blijkt tevens dat verzoeker niet wist hoeveel dreigementen hij voor 7 oktober 2009 had gehad, evenmin wist hij wanneer hij dreigbrieven had gekregen na 7 oktober 2009 en hoeveel (stuk 5, gehoorverslag, p. 25-28). Het is niet aannemelijk dat verzoeker desbetreffend een dermate gebrekkige kennis heeft. Aangezien deze dreigbrieven het bewijs leverden van het feit dat zijn leven in gevaar was, kan van verzoeker worden verwacht er enige interesse in te tonen. De vaststelling dat verzoeker er bij zijn familie niet naar heeft gevraagd ondermijnt mede op ernstige wijze de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Waar verzoeker stelt dat zijn familie deze dreigbrieven trachtte verborgen te houden, verklaart hij geenszins waarom hij geen enkele inspanning heeft geleverd teneinde zich desbetreffend te informeren, te meer deze brieven de reden vormden voor zijn vertrek uit Irak (stuk 5, gehoorverslag, p. 26, 28).

Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. De foto's die verzoeker ter ondersteuning van zijn tewerkstelling als militair werden neergelegd ontberen dan ook iedere bewijswaarde.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers tewerkstelling als militair bij het Iraakse leger en bijgevolg evenmin aan de problemen die verzoeker tengevolge hiervan zou kennen.

2.6. Ook inzake de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rust de bewijslast op verzoeker. In het licht van de hierboven beschreven ongeloofwaardigheid van het asielrelaas toont verzoeker niet

aan waarom hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet loopt. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied Ninewa/Sinjar, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Waar verzoeker stelt dat UNHCR haar standpunt tot nu toe niet heeft gewijzigd en Iraakse vluchtelingen afkomstig uit Centraal-Irak en Bagdad internationale bescherming behoeven, wijst de Raad erop dat verzoeker afkomstig is van de provincie Ninewa, Sinjar, en dat in de SRB *“De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkuk”* van 5 januari 2012, aanwezig in het administratief dossier duidelijk wordt gesteld dat de daling van het geweld het sterkst is in Ninewa: daar vielen in de eerste 8 maanden van 2011 nog slechts de helft van het aantal slachtoffers in vergelijking met het jaar voordien en de indijking van het terroristische geweld dat vroeger vooral werd veroorzaakt door AQI zal daar één van de grootste redenen voor zijn. Uit de informatie blijkt dat in Ninewa sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch, zoals de commissaris-terecht stelt is dit geen situatie van *“open combat”*. De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkelijk verbeterd en het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld.

Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Ninewa. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in Ninewa leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol o.a. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden, o.a. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën o.a. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa subsidiaire bescherming toe te kennen. De door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde persartikel en het reisadvies, bevatten geen informatie die afbreuk doet aan voormelde analyse. Verzoeker brengt geen elementen aan die een ander licht kunnen werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa. Waar verzoeker wijst op zijn profiel als militair dient te worden opgemerkt dat, zoals hoger gesteld, hier geen geloof kan worden aan gehecht.

De Raad besluit dat hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa nog steeds problematisch is, er actueel geen sprake meer is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is, dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF